

8. november 2011

## Udkast til ændret elskrotbekendtgørelse

Miljøstyrelsen ligger op til en ændring af elskrotbekendtgørelsen, som følge af de nye regler om virksomheders adgang til genbrugspladserne.

Ændringen betyder, at virksomheder kun må aflevere elskrot på genbrugspladserne, hvis de er "tilmeldt" den (fælles)kommunale ordning (betaler et abonnement, eller betaler pr. besøg).

Er virksomheden ikke "tilmeldt" tilbydes to alternativer:

- Elskrot afleveres på de regionale modtagepladser etableret af de kollektive ordninger
- Elskrot afleveres på et registreret genanvendelses anlæg eller en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed

Det er RenoSams opfattelse, at den foreslåede ordning for virksomheders adgang til genbrugspladser ikke lever op til WEEE-direktivet.

### Særskilt indsamling

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 2:

*"2. For så vidt angår WEEE fra private husholdninger, sikrer medlemsstaterne senest den 13. august 2005, at*

*a) der er etableret ordninger, hvorved de sidste indehavere og distributørerne **som minimum kan returnere sådant affald gratis** (vores fremhævnings). Medlemsstaterne sikrer, at der i nødvendigt omfang findes **let tilgængelige indsamlingssteder** (vores fremhævnings), navnlig under hensyn til befolkningstætheden".*

Virksomheder, der ikke er "tilmeldt" den kommunale genbrugsplads, skal ifølge de nye regler benytte de regionale modtagepladser eller en virksomhed fra affaldsregisteret.

Antallet af regionale pladser i Danmark er begrænset, og kravet er én pr. region. Hertil kommer, at der ingen yderligere krav er til pladser, for så vidt angår data, åbningstider, adgangsforhold, anden service, mv.

NOTAT

RenoSam  
Vesterbrogade 24, 2. tv.  
1620 København V  
Telefon 4675 6661  
renosam@renosam.dk  
www.renosam.dk

Direktivets krav, om at der skal findes let tilgængelige indsamlingssteder, kan ikke siges, at opfyldes med de regionale pladser.

Vælger en virksomhed at bruge et registreret genanvendelses anlæg eller en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed, må det antages at koste penge.

Direktivets krav om, at WEEE skal kunne returneres gratis, synes ikke opfyldt af muligheden for at aflevere hos et registreret genanvendelses anlæg eller en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed.

Det er således vanskeligt se, hvordan den foreslået ordning lever op til WEEE-direktivet for så vidt angår "husholdningskrot" fra virksomheder.

### **Mere besværligt for virksomheder**

Den ordning, Miljøstyrelsen foreslår, vil – alt andet lige – gøre det mere vanskeligt for virksomhederne at komme af med deres elskrot fra husholdninger.

Når ordninger bliver mere besværlige at bruge, viser erfaringerne, at der kommer mindre korrekt sorteret affald i ordningerne. Der er således en reel risiko for, at de nye ordninger medfører, at der indsamles mindre "husholdningskrot" fra virksomheder.

Som konsekvens af dette, er der naturligvis en risiko for, at husholdningskrot fra virksomheder ender i andre ordninger eller andre steder.

### **Andet elskrot**

Det synes vanskeligt for kommunerne at forhindre virksomhederne i at komme med "andet" husholdnings-elskrot på genbrugspladsen, jf. udkastets § 19, stk. 7 og § 20, stk. 5.

Der er tale om, at kommunerne har pligt til at etablere en ordning, som enhver slutbruger skal benytte.

Miljøstyrelsen bedes redegøre for, hvilken hjemmel kommunerne skal bruge til at afvise virksomheder fra genbrugspladserne, der kommer med "andet" husholdningskrot, men ikke ønsker at "tilmelde" sig den kommunale genbrugsplads.

### **Producenterne ansvar**

Producenter og importører har det finansielle ansvar for håndtering af stort set alt elskrot.

At de kan løfte dette ansvar, for så vidt angår elskrot fra husholdninger, er i Danmark løst ved, at borgere og virksomheder afleverer elskrotten på de kommunale indsamlingssteder (genbrugspladser), hvorfra producenterne overtager ansvaret for den videre håndtering. Alternativt kan virksomhederne bruge de regionale pladser, hvis fx mængderne er relativt store.

De nye regler lægger op til, at virksomhederne fremover kan aflevere elskrot fra husholdninger til registreret genanvendelsesanstalt eller godkendte og registrerede indsamlingsvirksomheder. Det synes dog ikke at fremgå af reglerne, hvordan det herefter sikres, at producenterne har (det finansielle) ansvar for den videre håndtering.

Det synes ikke i overensstemmelse med WEEE-direktivet, at en affaldsproducent kan aflevere elskrot til en tredje part, der ikke handler på vegne af producenterne.

Det må også give nogle problemer i relation til indberetning af data samt tildeling af områder.

### **Overensstemmelse med WEEE-direktivet**

Miljøstyrelsen tilkendegav på informationsmødet den 28. oktober 2011, at de havde vurderet de nye regler op mod WEEE-direktivet, og fundet, at de lå inden for direktivets rammer. Vurderingen blev dog ikke uddybet.

*RenoSam skal opfordre Miljøstyrelsen til snarest muligt, og gerne skriftligt, at give en forklaring på, hvorfor styrelsen mener, at de nye regler ligger inden for rammerne af WEEE-direktivet.*

### **§ 27, stk. 2 (tildelingsperiode)**

Tildelingen skal nu meddeles producenterne den 15. juni i stedet for den 1. juni. Konsekvensen er, at der nu bliver 2½ måned fra tildelingen til iværksættelsen på de (fælles)kommunale indsamlingssteder, hvor der i dag er 3 måneder.

3 måneder i er forvejen kort tid, og de 3 måneder ligger i en periode, hvor bemandingen på genbrugspladserne er begrænset, da der fx afvikles ferie.

*RenoSam skal anbefale, at der holdes fast i, at tildelingen skal meddeles den 1. juni hvert år.*

### **§ 58, stk. 2 (påklagelser)**

Her udvides antallet af afgørelser truffet af Miljøstyrelsen, der ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Vi har ikke kunnet finde noget sted i høringsmaterialet, hvor denne udvidelse er begrundet.

Udvidelsen synes meget vidtgående, og vi finder det betænkeligt, at den gennemføres uden nogen forklaring og konsekvensvurdering.

*RenoSam skal anbefale, at ændringen tidligst foretages, når der foreligger en begrundelse og konsekvenserne er ordentlig belyst.*

### **Indsamling af batterier**

I dag skal kommunerne lave ordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Ordninger der også gælder for virksomheder, da det er slutbrugere af bærbare batterier og akkumulatorer, der er omfattet af ordningen.

De (fælles)kommunale omkostninger til indsamlingen af batterier, er som bekendt finansieret via en afgift, som producenter og importører indbetaler til staten. Beløbet fordeles efterfølgende til kommunerne via bloktilskuddet.

Umiddelbart synes det vanskeligt, at kræve betaling eller nægte virksomheder adgang til genbrugspladsen, hvis de alene vil aflevere udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Virksomheder synes således, at måtte komme på de kommunale genbrugspladser med udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, hvad enten de er "tilmeldt" genbrugspladsen eller ej.

Miljøstyrelsen bedes bekræfte denne opfattelse, eller, i benægtende fald, redegøre for hvordan kommuner og affaldsselskaber skal forholde sig til problemstillingen.

## Udkast til bekendtgørelse om indsamleruddannelse

### Uddannelsens indhold

Beskrivelsen af uddannelsens konkrete indhold er meget begrænset. Bekendtgørelsens bilag 1 beskriver hovedemnerne for undervisningsmaterialet og prøverne.

Hovedemnerne er ganske omfangsrige og det må antages, at kræve megen såvel praktisk som teoretisk erfaring og viden, hvis man skal et få kompetent indblik i de tre emner.

### Uddannelsens omfang og indsamlerprøven

Der lægges op til et relativt kort uddannelsesforløb, der afsluttes med en web-baseret prøve, der er baseret på et elektronisk afkrydsningsskema.

Uddannelsen og prøven kan således gennemføres uden på noget tidspunkt, at skulle gå "uden for en dør" og være i fysisk kontakt med den "affaldsverden", man skal handle i.

RenoSam er betænkelig ved de relativt begrænset krav, der lægges op til, skal opfyldes for at gennemføre uddannelsen. Alene at sætte sig ind i, og forstå, den juridiske del af de tre hovedemner, er erfaringsmæssigt lidt af en opgave.

Tilsvarende kræver det praktisk erfaring at vurdere og tage stilling til, hvilke typer affald der er omfattet af hvilke regler, herunder om affald er kildesorteret genanvendeligt, blandet, forbrændings- eller deponeringsegnet (klassificering). Det har som bekendt afgørende betydning for – fx - hvilke affaldsfraktioner en indsamlervirksomhed lovligt kan hente fra en virksomhed.

Erfaringerne med den nye ansvarsfordeling på affaldsområdet, der er en følge af affaldsreformen, har vist, hvor vanskeligt det er for alle parter, at opnå en fælles forståelse af den præcise ansvarsfordeling, herunder fx hvordan affaldsdata skal håndteres og af hvem.

At man gennem et uddannelsesforløb på 1-2 dage og en multiple-choice web-baseret prøve, kan opnå alle ovennævnte kompetence, synes umiddelbart tvivlsomt.

RenoSam skal i den sammenhæng henvise til de uddannelseskrav, der stilles til ansatte på lossepladser (deponier). Her kræves et såkaldt A-bevis, hvis du skal være driftsleder og et B-bevis for det øvrige personale.

For at opnå et A-bevis skal man gennemføre et uddannelsesforløb på 6-9 dage. For et B-bevis er uddannelsesforløbet på 9-11 dage.

Det synes vanskeligt at forstå, hvorfor der sættes så forskelligartede krav til **én** ansat med ledelsesansvar i en godkendt indsamlervirksomhed og **alle** ansatte på en losseplads.

*RenoSam skal opfordre til, at Miljøstyrelsen tager en drøftelse med de relevante parter om, hvordan det sikres, at der stilles de samme uddannelseskrav til såvel offentlige som privat ansatte i affaldssektoren.*

*RenoSam skal også anbefale, at kravene til indsamleruddannelsen og prøven skærpes og præciseres i forhold til det fremsendte udkast, da udkastet reelt ikke siger meget konkret om disse to forhold.*